

Een Europees kwaliteitssysteem en herkenbaarheid, dat is het antwoord op de grootschalige import uit lagekostenlanden. De consument moet meer op zijn wenken worden bediend, vindt Jos Ramekers van PVE. 'Diversificatie door gezondheidsclaims is een wereldwijd item.'

In Canada heeft hij ze afgelopen jaar gezien: de megabedrijven waar duizenden dieren afgemest worden. 'Een industrie', vertelt Jos Ramekers nog onder de indruk. 'De varkensproductie groeit daar heel hard.' Hij ontmoette ondernemers met 2000 hectare en 6000 zeugen, melkveeouders die zonder blikken of blozen duizenden koeien houden en met BST de productie stimuleren. Hij zegt het niet met zoveel woorden, maar hij gruwelt ervan. 'Je maakt kennis met twee werelden. Wij streven toch meer naar een kleinschalige productie met oog voor een mooi landschap. En ja, om het platteland in stand te houden willen we er ook wel extra voor betalen, is mijn indruk.'

Delen en informeren

Ramekers is voorzitter van het productieschap PVE en sinds juni ook bestuurslid van het IMS (zie kader). 'Dat internationaal overleg is voor Nederland belangrijk. Wij sjouwen ons vlees de hele wereld over. Dan is het goed om te weten wat er speelt. Bovendien is het altijd handig als je mensen in belangrijke exportlanden kent.' Rame-

kers is al jaren actief in het buitenland. Ook als voorzitter van de Centrale Organisatie voor de Vleessector (CVO) en de pluimvee-industrie was hij betrokken bij Europese clubs. 'We informeren elkaar, bespreken de effecten van de globalisering en stellen ons in op de interne Europese markt.' Binnen Europa heeft dit geleid tot gesprekken over uniformering van kwaliteitssystemen om zo gezamenlijk de competitie met andere werelddelen aan te gaan. 'We streven naar een harmonisatie van kwaliteitssystemen op Europees niveau om ons te onderscheiden', noemt Ramekers als voorbeeld, terwijl hij aangeeft dat er ook vanuit Brussel geld voor beschikbaar komt. 'In Nederland zijn we voorloper met het IKB-systeem en we proberen deze hoge kwaliteit uitwisselbaar te maken in Europa. Zo willen we meer Europees denken.' Hij is echter ook de eerste die toegeeft dat vooral de Duitsers en Fransen het liefst vasthouden aan hun eigen productie. 'Ze zijn netto-importeur en zien dat wat anders. Wij halen overal van alles vandaan en sturen het de hele wereld over.' Wat 'tracking and tracing'

betreft heeft elke onderneming zijn eigen verantwoordelijkheid, meent Ramekers. 'Het is totaal overbodig om dat via etikettering Europees te verplichten.' Er zijn ook ontwikkelingen in andere landen die bij ons navolging verdienen. Zo sprak de marketing en de manier van communiceren van het Canadese bedrijf 'Maple leaf' bij Ramekers tot de verbeel-

Ik betwijfel of
"Effe checken"
aanslaat

ding. 'Ze bieden varkensvlees in verschillende gradaties aan, bijvoorbeeld met minder vet of met meer vitaminen. Deze diversificatie in gezondheidsclaims slaat aan bij consumenten en dat is een wereldwijd item. Wij moeten dat ook doen', klinkt het enthousiast. De anonimiteit waarmee vlees bij ons in de vitrines ligt, is achterhaald, meent Ramekers. 'We moeten meer naar bijvoorbeeld de verkoop van eieren kijken. Een ei is niet maar zo een gewoon ei. Er is onderscheid op items die consumenten belangrijk vinden.' Hij denkt daarbij niet alleen aan verschillen in huisvestingssystemen of dierenwelzijn. 'Dat zijn meer politiek-maatschappelijke items, daarin zijn consumenten bij de aankoop minder geïnteresseerd.' 'De discussie over prijstransparantie is achterhaald.' De standaardisatie leidt tot anonimiteit, geeft Ramekers aan. 'Daar hebben we jaren goed mee gezeten; een zeer efficiënte, op volume gebaseerde en aanbodgestuurde productie, maar de markt vraagt meer. De verschillende vragen uit de markt moeten we vertalen in hanteerbare eisen voor de productie, een relatie naar de boeren toe.' De campagne 'Effe checken' is volgens Ramekers om die reden ook geen succes. 'Ik betwijfel of dat aanslaat. De consument gaat ervan uit

IMS, internationaal vleesnetwerk

Het International Meat Secretariat is een organisatie waar politiek, industrie en wetenschap uit 33 landen elkaar ontmoeten. Landen als Nederland en België, alle belangrijke Zuid-Amerikaanse landen, China en Afrikaanse vleesbedrijven zijn aangesloten bij dit non-profitforum. IMS is dus geen belangenorganisatie, maar meer een netwerk van zo'n tachtig verschillende organisaties die informatie uitwisselen over vlees in de ruimste zin

van het woord. Naast varkensvlees is ook rundvlees en schapenvlees in de organisatie vertegenwoordigd. Voorzitter is de uit Ierland afkomstige Patrick Moore en de Nederlander Jos Ramekers is lid van het bestuur, dat uit tien personen bestaat. Eens per twee jaar organiseert het IMS een wereldvleesconferentie en twee keer per jaar ontmoet het bestuur elkaar om lopende zaken door te nemen.

dat het goed zit met de basiskwaliteit van het vlees en dat mag hij toch ook verwachten?'

Groot vakmanschap

Hij weet dat de rundvleesproductie in Nederland behoorlijk afgekalfd is de laatste jaren. De 1,2 miljoen slachtingen per jaar in hoogtijdagen zijn teruggebracht naar de helft. 'Ons rundvlees is de gaatjesvuller.' De waarde die de melkkoe aan het eind van haar werkzame leven heeft is nog maar beperkt, terwijl de meer bespierde vleesrassen in de nationale consumptie verdwijnen, natuurlijk met concurrentie van Zuid-Amerikaanse landen. Het kostprijverschil wuift de PVE-voorzitter weg. 'Natuurlijk zijn er verschillen in productieomstandigheden als voeding en huisvesting. Dat heeft ook invloed op de hoogte van de kosten, maar met ons gedwongen vakmanschap kunnen we de concurrentie zeker aan. Dat geldt voor varkens en kippen en dat is niet anders voor rundvlees. Het verschil tussen de hoogste en laagste kostprijs in Nederland is nog erg groot en dus is er nog financiële ruimte.'

Ramekers merkt binnen het IMS dat Nederland de voorloperspositie dreigt te verliezen. 'We lopen op veel terreinen voorop, zoals het "tracking and tracing" en de kwaliteitszorg. Maar hoe lang nog?' Hij spreekt zijn zorg uit over het afbrokkelen van onderzoek, voorlichting en onderwijs. 'We hebben een kennisimago dat zeer veel buitenlanders hiernaartoe brengt, maar bezuinigingen doorvoeren op deze drie, zoals momenteel gebeurt, is kortetermijndenken.' Niet alleen de overheid, maar ook de belangenbehartigers zetten te snel een streep door onderzoek dat medegefinancierd wordt uit PVE-gelden. 'Ook belangbehartigers zeggen te makkelijk dat hun achterban dat wil. Eigenlijk moet je in onderzoek juist anti-cyclisch investeren. Je moet vooral innovatief en creatief zijn als het moeilijk gaat in een sector.'

Alice Booij

Volgens Jos Ramekers zijn consumenten bij aankoop rundvlees niet geïnteresseerd in welzijn

'We raken onze v o o r s p r o n g k w i j t'